

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Ἐίμαι ἀρχαῖος ὑπάλληλος τὴν πατρίδα ὑπηρετήσα πολυτρόπως, ὡς ἀλαταποθηκάριος, πρωτοκολλιστής, φύλαξ ἀρχαιοτήτων καὶ ἀπαριθμητῆς ζώων. Εἰς τὰς ἀνωτέρω θέσεις ἐδαπάνησα εἰκοσιεπτὰ χρόνους τῆς ζωῆς μου, χωρὶς νὰ λογαριάσω τὰ κλοκαίρια, τὰς ἐξαμηνίας δηλ. ὅπου ἤμην παυμένος καὶ ἐθυσίαζα καὶ ἐκεῖνας ὑπὲρ τῆς πατρίδος, τρέχων δηλ. ἀπὸ ὑπουργοῦ εἰς ὑπουργὸν ἵνα λάβω θέσιν διὰ νὰ τὴν ὑπηρετήσω.

Ὡς ἀμοιβὴν τῶν ἀνωτέρω ἐκδουλεύσεων τὸ ἔθνος μὲ δίδει σύνταξιν δραχμὰς τριάκοντα τέσσαρας τὸν μῆνα. Δὲν ἀναφέρω τοῦτο διὰ νὰ παραπονεθῶ, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐνοήσητε ἔτι, ἂν καὶ δὲν μ' ἔμειναν παρὰ πέντε μόνον ὀδόντες, πάλιν καὶ αὐτοὶ δὲν ἔχουν περιττὴν τροφήν νὰ ἀλέσουν.

Τὴν κατοικίαν ἔχω χάρισμα εἰς τὴν ἀποθήκην ἐνὸς πατριώτου μου· ἐνδύματα φορῶ τὰ αὐτὰ πρὸ ἐπτὰ ἐτῶν καὶ ὑποκείμεσον ἀλλάσσω μόνον τὴν κυριακὴν καὶ τὰς ἐθνικὰς ἐορτάς. Οὕτω κατώρθωσα νὰ μὴν ἀποθάνω τῆς πείνης. Περιττὸν ὅμως εἶναι νὰ προσθέσω ὅτι καθὼς, γεμάτη λεκάνη ἐκχειλίζει, ἂν προσθέσητε μίαν μόνον σταγόνα, οὕτω καὶ ἄνθρωπος τρώγων μαθηματικῶς μόνον ὅσον χρειάζεται διὰ νὰ ζήσῃ. ἀφεύκτως θὰ χαθῇ, ἂν ἀποκόψητε ἀπὸ τοῦ μετρημένου ἄρτου του καὶ ἓν μόνον ψιχίον.

Τοιαύτην ἀποκοπὴν εἰς ἐμὲ καὶ ὅσους εὐρίσκονται εἰς τὴν θέσιν μου, (καὶ δυστυχῶς δὲν εἶναι ὀλίγοι) ζητεῖ νὰ κάμῃ διὰ τοῦ νέου αὐτοῦ νομισματικοῦ συστήματος ὁ κ. Κεχαγιᾶς.

Ἀνέγνωσα τὸ φυλλάδιόν του, ἐξετίμησα τὴν σοφίαν του καὶ τὰς οἰκονομικὰς του γνώσεις, ἐθύμασα τὴν ὑπὲρ τοῦ πεντοφράγμου εὐγλωττίαν του, ἀλλ' ἀφοῦ τρεῖς καὶ τετράκις ἔκαμα τὸν λογαριασμὸν, πάντοτε εὗρηκα ὅτι δι' ἐμὲ καὶ τοὺς ὁμοίους μου τὸ μόνον εὐεργέτημα τοῦ νέου συστήματος εἶναι ὅτι θὰ γλυτώσωμεν μίαν ὥραν ταχύτερα ἀπὸ τὰ βάρηνα τοῦ κόσμου τούτου, ἀποθνήσκοντες τῆς πείνης.

Μὴ γνωρίζων νὰ μετρῶ πέραν τῶν δέκα δακτύλων μου καὶ τῆς ὀλίγης μου συντάξεως, δὲν ἐπεμβαίνω εἰς ὅσα σοφὰ πράγματα λέγει τὸ φυλλάδιον περὶ συναλλάγματος, εὐρωπαϊκῆς συγκοινωνίας καὶ ἀγγλικῆς λίρας· διότι πλὴν τῆς ἀγνοίας μου ὅλα αὐτὰ μ' ἐνδιαφέρουν, ἐμὲ τὸν πτωχὸν, ὅσον οἱ ἀδάμαντες τοῦ Μογόλου. Τὸ μόνον νόμισμα πρὸς τὸ ὁποῖον ἔχω στενάς σχέσεις εἶναι ἡ δεκάρα. Δι' αὐτῆς ἐνεργῶ τὰς συναλλαγὰς μου, καὶ ἡ τύχη μου ταυτίζεται μὲ τὴν τύχην τῆς. Σύνταξιν λογαριάζω ὅτι ἔχω ὄχι τριάκοντα τέσσαρας δραχμὰς, ἀλλὰ τριακοσίας τεσσαράκοντα δεκάρας, αἱ ὁποῖαι θὰ μείνουν μόνον τριακοσαίαι τρεῖς, ἅμα γίνῃ τὸ θέλημα τοῦ κ. Κεχαγιᾶ.

Αἱ δεκάραι αὗται, ἂν καὶ ὀλιγώτεραι, δὲν θὰ γείνουν ἐκ τούτου μεγαλείτεραι. Κατὰ τὸ φυλλάδιον ὅμως ἡ δύναμις

αὐτῶν ἢ ἀνταλλακτικὴ θ' αὐξήσῃ καὶ δι' αὐτὰ τὰ πράγματα τὰ κοστίζοντα ὀλιγώτερον πεντάρας. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ὑποδιαίρεσις τοῦ χαλκίνου νομίσματος εἶναι δύσκολος, θὰ δίδονται περισσότερα πράγματα ἀντιστοιχοῦντα πρὸς ἀκέραιον πεντάλεπτον ἢ δεκάλεπτον: δώδεκα δηλ. ρεπάνια ἀντὶ δέκα καὶ ἐλαῖαι εἰκοσιοκτὼ ἀντὶ εἰκοσιπέντε.

Ἐνδέχεται νὰ ἔχη δίκαιον ὁ κ. Κεχαγιᾶς διὰ τὰ ἐνοίκια, τὰ ρεπάνια καὶ τὰς ἐλαίας. Εἰς τὰ ἰδικά μου ὅμως καθημερινὰ ἔξοδα ὑπάρχουν συνήθως τὰ ἐξῆς, δύο καφεδες δεκάλεπτοι, δύο κουλοῦραι ἀνὰ πέντε λεπτὰ ἢ μία, τρία τσιγάρα μαλτέζικα τῶν πέντε λεπτῶν ἕκαστον, μία μαστίχη δεκάλεπτος, καθάρισμα τῶν ὑποδημάτων μου πέντε λεπτὰ καὶ ἄλλα τόσα διὰ τὴν «Ἐφημερίδα» τοῦ κ. Κορομηλά. Ἀλλὰ κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἀναγωγῆς τοῦ ἀξιότιμου κ. Κεχαγιᾶ «τοῦ ὑπολογισμοῦ δηλ. πλειόνων πραγμάτων ἀντιστοιχοῦντων πρὸς ἀκέραιον τινα ἀριθμὸν χαλκίνων νομισμάτων», πρέπει, διὰ νὰ μὴ ζημιωθῶ τὴν διαφορὰν τῶν δώδεκα ἑκατοστῶν δι' ἐκάστην δεκάραν, νὰ πίνω ἐξ μαστίχας δίδων πέντε νέας δεκάρας ἀντὶ ἐξ παλαιῶν, νὰ διατάσω τὴν μάγκαν νὰ καθαρῖζῃ ἐξάκις κατὰ σειρὰν τὰ ὑποδήματά μου ἀντὶ εἴκοσι πέντε λεπτῶν καὶ ν' ἀγοράζω ἀντὶ ἐνὸς ἐξ ἀντίτυπα τῆς «Ἐφημερίδος». Ἀλλὰ τότε τὸ φάρμακον τῆς ἀναγωγῆς, τὸ ὁποῖον προτείνει ὁ κ. Κεχαγιᾶς, καταντᾷ καὶ τοῦ νομισματικοῦ του συστήματος μᾶλλον θανατηφόρον.

Ἴσως μοὶ παρατηρήσετε, κ. Συντάκτα, ὅτι ὁ καφὲς, ἡ ἔφημερίς, ἡ μαστίχη καὶ τὸ καθάρισμα τῶν ὑποδημάτων δὲν εἶναι πράγματα ἀπολύτου ἀνάγκης καὶ δύναμαι νὰ ζήσω καὶ χωρὶς αὐτὰ μὲ ρεπάνια καὶ ἐλαίας. Ἀλλ' ἂν ἔχετε ὑπὸ τὸν ἀριστερόν σας μαστὸν καρδίαν καὶ ὄχι πέτραν, ἀποκριθῆτέ με ἐν συνειδήσει εἰς τοῦτο: εἶναι δίκαιον καὶ φιλόανθρωπον νὰ στερηθῶσι κατὰ τὰς τελευταίας των ἡμέρας τόσοι ἀπόμαχοι, δλόκληρον τὴν ζωὴν των δαπανήσαντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος, τῶν ὑστερινῶν αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀπολαύσεων, καὶ νὰ μὴ δύνανται οὔτε ἓνα καφέ νὰ ροφήσωσιν, οὔτε δι' ἐνὸς ρακίου νὰ θερμανθῶσιν, οὔτε τί γίνεται ἐν τῇ πολιτείᾳ ν' ἀναγνώσωσι, χωρὶς νὰ πληρώνουν φόρον δώδεκα τοῖς ἑκατὸν εἰς τὸ σύστημα τοῦ κ. Κεχαγιᾶ;

Ταπεινὸς δοῦλός σας
ΠΕΤΡΟΣ ΣΑΜΙΑΜΙΑΗΣ.

Σ Κ Ν Ι Π Ε Σ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ τῶν ναυτικῶν, ἐπισκεφθέντες τὸ ἐν Πειραιεὶ περιώνυμον πλοῖον ἔκριναν καλὸν εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις τῆς Ἀνατολῆς νὰ παραγγελθῶσι διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον δύο τοιαῦτα μικρότερα θωρακωτά. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ παρ' ἡμῖν λόγιοι δὲν συμφωνοῦσι περὶ τῆς μεταφράσεως τοῦ «Devastation», ἀπεφασίσθη νὰ δοθῇ ἐπὶ τὸ ἐμφαντικώτερον εἰς τὸ μὲν τούτων τὸ ὄνομα «Τσιγκρός» καὶ εἰς τὸ ἕτερον «Σερπιέρης»

* *

Τὸ περιεχόμενον τῆς ψηφισθείσης ἀπαντήσεως εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον εἶναι πιστὴ παράφρασις τῶν ὅσα ἔθεσεν ὁ πρῶν πρωθυπουργὸς εἰς τὰ χεῖλη τοῦ βασιλέως. Πλὴν τούτου κατὰ πᾶσαν συζήτησιν περὶ ἀναγκαίων μεταρρυθμίσεων ὑποβάλλονται τὰ νομοσχέδια τοῦ πεσόντος Ἵπουργείου ὥστε, ἂν ὁ κ. Τρικούπης συμμερίζεται τὴν γνώμην τοῦ ἀρχαίου Ἀθηναίου λέγοντος «*Πάταξον μὲν, ἀκουσον δὲ*», ἔχει πολλοὺς λόγους νὰ ἦναι ὑπερευχαρισστημένος ἐκ τῆς ἀπαρκαλλάκτου πρὸς αὐτὸν συμπεριφορᾶς τῆς Βουλῆς.

* *

Πάπας τις, ὁ Σίξτος ἂν δὲν ἀπατώμεθα, κατορθώσας νὰ γείνη ἀπὸ χοιροβοσκῶ ἀρχηγὸς τῆς Χριστιανισμοῦ ἐκρέμασε τὴν ποιμενικὴν τοῦ ράβδου καὶ τὰ ποιμενικὰ του ράκη ἐν ἰδιαιτέρῳ δωματίῳ καὶ ἐδείκνυεν αὐτὰ μεθ' ὑπερηφανείας εἰς τοὺς προσερχομένους, ψιθυρίζων τὸν ψαλμὸν «*Κύριος ἀπὸ κοπρίας ἀνυψοῖ πένητα*». Τὸ παράδειγμα τοῦτο ἐνθυμίζομεν εἰς τὸν κ. Τσιγκρόν, πληροφορησάμενος τὴν Εὐρώπην διὰ τῆς «*Επιθεωρήσεως τῶν δύο Κόσμων*» ὅτι οὐδὲν ἔχει κοινὸν πρὸς τὸ Χαβιαρόχανον.

ΘΕΟΤΟΓΜΠΗΣ.

KIBΩΤΙΟΝ

Ἀξιότιμε Κ. Συντάκτα

Ὁ «*Ἀσμοδαῖος*», καὶ τοι φθονῶν πᾶν καλὸν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὡς ὁ ἐξάδελφός του Μισόκαλος, δὲν δύναται ὅμως, μ' ὄλην του τὴν διαβολικὴν κακεντρέχειαν, νὰ φθάσῃ τὸν συντάκτην τοῦ *Μέλλοντος* καὶ νὰ συμφωνήσῃ μετ' αὐτοῦ, ὅτι ἡ σημερινὴ Βουλὴ κατὰ τίποτε δὲν διαφέρει τῆς διαλυθείσης. Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα πείθεται ὅτι τῷ ὄντι ἀπὸ τῆς διαλυθείσης Βουλῆς εἰσῆλθοντες εἰς νέαν ἐποχὴν, ἐποχὴν μεστὴν ἀρετῆς καὶ αὐταπαρνήσεως. Ὁ ἀπιστῶν εἰς τοὺς λόγους τοῦ δαίμονος τούτου ἄς εἰσέλθῃ στιγμὰς τινὰς εἰς τὸ Βουλευτήριον καὶ θὰ πῶσθι περὶ τῆς ἀνωτέρω ἀληθείας. Καὶ ἀληθῶς, τί ἐγένετο ἐκεῖ μέσα ἄλλοτε κατὰ παρελθούσας ἐποχάς; Τοῦ Κουτρούλη ὁ γάμος περὶ τοῦ τίς ὁ ἔχων τὴν πλειοψηφίαν.

Τί δὲ γίνεται σήμερον; Ὅπως ἀντίθετόν τι πατιρτί! Οἱ πολιτικοὶ ἡμῶν ἐρίζουσιν ἤδη οὐχὶ πλέον περὶ τῆς πλειονοψηφίας, ἀλλὰ περὶ τῆς μειονοψηφίας! Ὁ κ. Δεληγιώργης, ἐπιθυμῶν πάντοτε νὰ ἦναι πρῶτος καὶ κατὰ τὴν μετριοφροσύνην, ἰσχυρίζεται ὅτι αὐτὸς ἔχει τὴν μειονοψηφίαν ὁ κ. Τρικούπης, στηριζόμενος εἰς τὰ ἀγγλικὰ ἔθιμα κατὰ τὰ ὁποῖα μόνη ἡ ἀποχωρήσασα κυβέρνησις δικαιούται νὰ στήσῃ τὰ κανόνιά της κατὰ τῆς διαδόχου της, ἀντιποιεῖται μεθ' ὅσης καὶ ὁ ἔντιμος συμπολίτης του ἐπιμονῆ, τὴν κατοχὴν τῆς μειονοψηφίας. Ὁ κ. Δηλιγιάννης, βασιζόμενος εἰς τὰς ἀριθμητικὰς τοῦ Γλυζωνίου ἀληθείας, διατείνεται ὅτι αὐτὸς κατέχει πράγματι τὴν μειο-

νοψηφίαν. Ὅπως μάλιστα ποιήσεται καὶ γεωμετρικῶς καταφανῆ τὸ nec plus ultra τῆς μειονοψηφίας του, συστέλλεται ἐπὶ τοσοῦτον αὐτὸς καὶ τὸ κόμμα του κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκάστης ψηφοφορίας, ὥστε καταντᾷ καθ' ὀλοκλήριαν ἀόρατος ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. Ἴδου λοιπὸν εἰς καλὸς ἀγῶν, ἀγῶν καθ' ὃν ἕκαστος ἀμιλλᾶται νὰ ὑπερτερῆσῃ τὸν ἕτερον κατὰ τὴν μετριοφροσύνην καὶ τὴν αὐταπάρνησιν!

Μεθ' ὅλα ταῦτα, ἐπειδὴ πᾶς ἀγῶν εἶναι καὶ πάλη, καθ' ἣν δύναται ἐκ τοῦ ὑπερέμετρου ζήλου νὰ πιασθῶν ἀπὸ τὰ μαλλιά οἱ διαγωνιζόμενοι, νὰ καταντήσῃ δὲ καὶ ἡ παρούσα Βουλὴ πρὸς χαρὰν μεγάλην τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν, ὁμοία ἐκείνης τῶν Ζεζιδῶν καὶ Βαλασσοπούλων, ὡς εἶπε ποτε εἰς εὐφραδέστατος τῆς Παιδείας ὑπουργός, ὁ «*Ἀσμοδαῖος*», ἀντίθετα τῆς φύσεώς του πράττων, ἐρχεται νὰ κατασιγάσῃ τὴν ἐγεροθεῖσαν ἔριδα, πρᾶγμα ὅπερ πράττει πρῶτην ἤδη φορὰν εἰς τὴν ζωὴν του διὸ ἀποφαίνεται ὅτι τὰ δικαιώματα ἅπαντα καὶ ἅπασαι αἱ πολιτικαὶ ἐπικαρπία, αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὴν ἐν τῇ Βουλῇ μειονοψηφίαν δεόν ν' ἀπονεμηθῶσι τῷ κ. Θεοδώρῳ Δεληγιάννῃ, βουλευτῇ ἐκ Γορτυνίας, διότι οὗτος ἀληθῶς διευθύνει τὴν μαθηματικὴν, τὴν πραγματικὴν μειονότητα τῆς Βουλῆς. Ὁ «*Ἀσμοδαῖος*» μάλιστα ἔχει καὶ ἰδιαιτέρον τινα λόγον νὰ τέρπηται ἐπὶ τῇ ἀποφάσει ταύτῃ, ἀναμνησκόμενος ὅτι τὸ κόμμα τοῦ κ. Δεληγιάννη ἔχει κοινόν τι μετὰ τῆς ἀσμοδαϊκῆς οἰκογενείας πλεονέκτημα, τὸ νὰ καθίσταται δηλαδὴ κατὰ βούλησιν ἀόρατον.

Δούλος σας

ΚΩΣΤΑΣ ΙΣΤΡΟΣ

Πάτρας 17 Ὀκτωβρίου 1875.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «*Ἀσμοδαίου*»

Διατρέβων ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν εἰς Πάτρας παρετήρησα τὰ ἐξῆς περιεργὰ α'. ὅτι τὸ στόμιον τοῦ ἀκαθάρτου τῆς πλατείας, ἔρραξαν διὰ τῶν ἰστών των πέντε φίλεργοι ἀράχνη β', ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν Πάτραις ἐπιστάτης τοῦ καταστήματος τοῦ φωταερίου καὶ πλεῖστοι ἄλλοι ὑπάλληλοι ἐπὶ τοῦ φωτισμοῦ καὶ ἐν τούτοις ἡ πόλις εἶναι τὴν νύκτα σκοτεινοτέρα καὶ αὐτῆς τῆς φιλοσοφίας τοῦ Ἐγγέλου γ'. ὅτι οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν καθαρότητα τῆς πόλεως δὲν εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν φρονιζόντων περὶ τοῦ φωτισμοῦ, καὶ ἐν τούτοις οἱ δρόμοι εἶναι ῥυπαρότεροι καὶ αὐτῶν τῶν χειρῶν τοῦ Βαλασσοπούλου.

Μέλλων μεθαύριον νὰ συναντήσω τὸν κ. Νομάρχην καὶ τὸν κ. Δήμαρχον εἰς τινα συναναστροφὴν θέλω ζητήσῃ παρ' αὐτῶν τὴν ἐξήγησιν τῶν ἀνωτέρω ἀνιγμάτων ἢν σὰς μεταδίδω διὰ τοῦ ἐπομένου ταχυδρομείου.

ΚΟΡΘΗΣ.

Ἵπερβυνος Συντάκτης ΚΩΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΗΘΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΡΤΗΣΙΑΣ.